

[Finansministeren.]

dette spørgsmål, end hvis vi gennemfører den lovgivning, der er til behandling i dag?

Vedrørende den private opsparing går det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen uden videre ud fra, at gennemførelsen af dette lovforslag vil formindske den private opsparing, og det gik jo også som en rød tråd igennem det, der blev anført af flere ærede medlemmer, særlig af det ærede medlem hr. Tesdorpf, det ærede medlem hr. Adolph Sørensen og det ærede medlem hr. Bøgholm, at de mente, at gennemførelsen af disse forslag ville formindske den private opsparing. Han fremsatte denne anskuelse som et faktum, sådan er det. Jeg har før, særlig under anden behandling af lovforslaget, prøvet at imødegå denne anskuelse. Jeg må sige, at det ikke altid er let at bedømme, hvor godt det lykkes for én, men da jeg hørte det ærede medlem hr. Poul Møller i dag, så havde jeg i alt fald det indtryk, at han var blevet overbevist af de argumenter, der hyppigt fra socialdemokratiets side er blevet anført vedrørende dette spørgsmål, og det glædede mig at høre disse argumenter fremført med så stor dygtighed. Man kan så have sine egne tanker om den energi, der blev lagt i argumentationen. Det fritager mig i hvert fald for at gå så stærkt ind på disse ting. Men jeg vil alligevel have lov at spørge: Hvordan kan det forhold, at man kan have større arbejdsindtægt, større pensionsindtægt og større renteindtægt og alligevel få sin fulde folkepension, virke i retning af at formindske lysten til at tegne pensionsforsikring eller lægge op til en renteindtægt eller fortsætte med arbejde og arbejdsindtægt? Jeg har da forstået det sådan, og det ærede medlem hr. Poul Møller gav stærkt udtryk for det samme, at noget af det vigtigste i den folkepension, vi gennemfører i dag, er, at den muliggør, at produktionen øges, at opsparingen øges, således at vi får råd til at forsørge de flere ældre, som ganske af sig selv kommer i de følgende år.

Jeg må måske også have lov at føje den betragtning til, at tjenestemændene har en pensionsordning, der er god, og som de er tilfredse med. Men er det nogen steder dokumenteret, at tjenestemænd sparer mindre op end andre indtægtsmodtagere i til-

svarende indkomstklasser? Det er min erfaring, at tjenestemænd også er sparsommelige ligesom andre mennesker, at det, at de modtager pension, ikke har forhindret dem i også at lægge noget til side til alderdommen. Så kan man naturligvis sige, som det ærede medlem hr. Fanger var inde på, at 1 pct.-bidraget vil formindske opsparingen hos de private. Dér må man vel nok sige, at sådan som bidragspligten er udformet, vil den kun betyde en meget lille nedgang i den private opsparing, så jeg tror som sagt ikke, at det er på området vedrørende den private opsparing, at den store fare for samfundsøkonomien skulle ligge ved gennemførelsen af dette forslag. Men man kan spørge: Vil så forslaget gennemførelse ikke forringe statens økonomi på en sådan måde, at her ligger en afgørende fare for den fremtidige økonomiske udvikling?

Fra partiet venstre har vi fået formuleret to diametralt modsatte synspunkter. Det ærede medlem hr. Lorentzen, der var ordfører for partiet venstre, er for folkepensionen, men mod overskud på statsbudgettet, medens det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen er imod folkepension, men for overskud. Nu fandt de herrer jo hinanden, idet de enedes om, at der skulle spares. Så sparer det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen til et overskud og det ærede medlem hr. Lorentzen til folkepension, og så er vi nået derhen, hvor jeg var forleden dag, da vi diskuterede dette: at jeg ikke synes, vi skal diskutere så meget, om vi sparer til det ene eller det andet.

Jeg vil dog gerne have lov til her ved tredje behandling ganske kort, også som svar til det ærede medlem hr. Lorentzen, at gøre opmærksom på, hvordan diskussionen om de nødvendige besparelser på statens budget er forløbet. Det begyndte med, som det ærede medlem hr. Lorentzen sagde, at regeringen fremsatte forslag, hvorefter der i og for sig ikke tiltrængtes besparelser som følge af folkepensionens gennemførelse, fordi der i forslaget var indeholdt en bidragspligt, der fuldtud dækkede udgifterne ved forslaget. Så siger det ærede medlem hr. Lorentzen i dag: som følge heraf har regeringen sagt, at det var ikke dens hovedpine at finde besparelsesforslag. Men, ærede medlem, det passer jo ikke, vi har jo netop